

Debatindlæg Politiken: Dansk nytænkning skal sætte skub i grøn energi

C. Brun, Peter; Nielsen, Laura

Published in:
Politiken

Publication date:
2012

Document version
Tidlig version også kaldet pre-print

Citation for published version (APA):
C. Brun, P., & Nielsen, L. (2012). Debatindlæg Politiken: Dansk nytænkning skal sætte skub i grøn energi. *Politiken*, 7-7.

LÆSERNE MENER

MINISTRE BURDE NEJE

Mette Juul Kramer, Frederiksberg 31, Søborg:
Under det tv-transmitterede jubilæum 14.1. gik dronning Margrethe rundt for at hilse på gæsterne. Blandt de inviterede var flere ministre, og nogle af de kvindelige ministre fandt det åbenbart ikke belejligt at neje for dronningen. Det bliver jeg forarget over. Deltager man i en fest for og med de kongelige, bør man følge etiketten og traditionerne. De kvindelige ministre kunne godt formå at trække i gallatojet, så bør de også kunne neje for dronningen. Det er en del af gamet.

MONARKI

Merete Skov-Hansen, Pilevej 73, Tølløse:
Det er meget muligt, at monarki ikke passer til et moderne demokrati. Det er også muligt, at det koster penge. Tror modstanderne af monarkiet, at en præsident ikke koster noget? Selvfølgelig gør en præsident det og måske mere. Forestil jer så, at vi ud over kommune- og folketingsvalgkamp også skal belemres med en præsidentvalgkamp i stil med USA's. Endelig findes der ikke noget menneske i Danmark, der er så kompetent en repræsentant for Danmark som dronning Margrethe er. Hun er en klog og vidende kvinde med en dygtig, kultiveret ægtefælle.

ENØJET 'INFORMATION'

Helle Bockhoff Walther, Olaigade 14, Helsingør:
På dronningens store dag, 14.1., er der en fremragende kronik i avisen af journalist Olav Hergel og journalisternes adfærd på Borgen og redaktionen.
Hvis man samtidig med reduktion af antallet af journalister på Borgen sendte dem ud i virkelighedens Danmark i stedet, og så droppede programmer som TV 2 News' 'Mogensens og Kristiansen', som nu på snart femte år forprester den politiske hverdag med spin og enøjte 'politisk information', vil det begynde at se lysere ud.

Det er blevet til et stand-up-komik-program om politisk pladder. En ærgerlig udvikling. Avisen har også et flot debatindlæg af Kresten S. Jørgensen om cyberspace på arbejdspladsen. Så ja, Politiken er Danmarks bedste avis eller på vej til at blive det igen?

TOBINSKAT

John Plate, Sjælør Boulevard 47, København:
Frankrig har fået nedsat sin amerikanske kreditvurdering. Er det ikke tydeligt, at det er finansverdens straf for at foreslå en Tobinskat på finanstransaktioner? Finansverden holder sammen, og de kan ikke lide den slags forslag.

MAGASINER FRA UDLANDET

Jesper Valgreen, Tårnvej 59, Rødovre:

Det er med bestyrtelse, jeg læser om et lovforslag, der vil brandbeskatte udenlandske tidsskrifter og gøre det ekstremt dyrt og vanskeligt at anskaffe disse. Det er altafgørende for vor nations fremtid, at vi uddanner unge mennesker inden for naturvidenskab og teknologi, og dette er ikke alene betinget af uddannelsesinstitutioner, men også af, at man som privatperson kan følge med i de felter, som interesserer en, hvilket indebærer, at man skal og må læse amerikanske tidsskrifter som Science, Astronomy m.v. Ligeså er mange almindelige kulturbærende tidsskrifter udgivet i lande uden for EU, bl.a. USA.

Dette vil gøre os åndeligt og menneskeligt fattigere og bærer præg af planøkonomisk og protektionistisk tænkning, som i sin konsekvens strider imod såvel det åbne samfund som vores evne og beredthed til at agere i den globale økonomi. Jeg stemte på den nuværende regering ved sidste folketingsvalg. Og jeg tillader mig at formode, at der her er tale om et vildskud. Går I videre med et forslag som dette, er jeg nødt til at sige: Aldrig mere en socialistisk regering.

SEXBOMBE OG AKADEMIKER

Susanne Mathiassen, Torkel Badens Vej 18, Hellerup:
Flemming Bolding spørger »Hvorfor har så mange unge (piger) så ondt i livet?« (15.1. i Pol.). Jeg tror, Flemming Bolding har ret i, at pigerne reagerer på et pres fra omgivelserne, men i langt bredere forstand, end han beskriver. Jeg voksede op som pige i 50'erne og 60'erne, og der skulle man ikke nødvendigvis, som pige, være særlig dygtig i skolen. Man kunne faktisk, som en slags moddemonstration, være dygtig til matematik. Jeg tror ikke, der var det store pres på pigerne dengang, de

fleste forventedes ikke at få, og fik heller ikke, en akademisk grad. Forventningerne var måske, at de skulle være gode mødre og hustruer, men heldigvis kom ungdomsopret og kvindesagen, og så lod parolen: 'Drop de forventninger'. Dengang jeg var ung pige, stod man frit, uden det store forventningspres. I dag tænker jeg, at man som pige lige modsat har fået firedobbeltpres. Nu skal man være madonna, hustru, sexbombe og akademiker.

ALKOHOLFRI ØL – JA, TAK!

Kirsten Soelberg, Vordingborgvej 59, Køge:
Hvorfor kan man ikke få velsmagende alkoholfri øl i Danmark?

Mange steder på cafeer og restauranter kan de ikke fås, eller de har glemt at bestille. Sidste gang var i Operaen i København. Lidt ærgerligt, når man vil have en forfriskning og er chauffør. Jeg kommer meget i Spanien, og her er der flere øl at vælge imellem.

MODERNISER VELFÆRDEN

Margrethe Vestager, økonomi- og indenrigsminister:
Jeg er glad for, at kommunerne har sat gang i debatten om, hvordan vi skaber moderne velfærd. Helt konkret med undersøgelsen, der viser, hvor store forskelle der er fra kommune til kommune – og fra skole til skole – når det kommer til undervisning. I flere kommuner er der muligheder for, at børnene får mere undervisning – for de samme penge.

Det er et spørgsmål om, hvordan ledelserne i samspil med kommune og lærere tilrettelægger arbejdet.

Jeg vil gennem frikommuneforsøgene få ryddet op i nogle af de bøvlede og bureaukratiske regler, der spænder ben for, at kommunerne løser velfærdspgaverne så godt som muligt og ud fra lokale forhold.

Og jeg vil kæmpe for at bremse strømmen af nye regler og dokumentationskrav. Det ændrer bare ikke på, at pengene er små. Men KL's eksempel med lærere og undervisningstid viser tydeligt, at det er muligt at modernisere den offentlige sektor inden for den økonomiske ramme. Jeg er glad for at se, at kommunerne tager ansvar og er med til at tage diskussionen op.

DAGENS CITAT

ADHD bliver f.eks. ofte beskrevet som en neuropsykiatrisk forstyrrelse, der langt hen ad vejen er medfødt og som kræver medicinsk behandling. ADHD får karakter af et handicap, som man skal lære at leve med. Man kan i dag ikke sige ADHD, uden at alle følgeslutningerne dukker op
Søren Hertz, børne- og ungdomspsykiater. I Berlingske

Dansk nytænkning skal sætte skub i grøn energi

GRØNNE TEKNOLOGIER

PETER C. BRUN OG LAURA NIELSEN
SENIOR VICE PRESIDENT, GROUP GOVERNMENT RELATIONS, VESTAS, OG LEKTOR I WTO-RET, KBH.S UNIVERSITET

UMIDDELBART INDEN Danmark overtog EU-formandskabet, var verdens ledere samlet til både COP17-klimaforhandlinger i Durban, Sydafrika, og til ministermøde om WTO's Doha-forhandlinger i Genève, Schweiz.

BEGGE forhandlingsspor har været nødlidende de senere år.

Sagt lidt forenklet er det bedste, man kan sige om resultaterne af de to møder, at landene trods alt er blevet enige om at fortsætte begge processer.

Det er selvfølgelig positivt at fastholde håbet om det store gennembrud i forhold til både handelsliberalisering og klima, men samtidig mener vi også, at de manglende resultater – efter så mange års forhandlinger – bør give anledning til nytænkning.

Vi ser derfor med stor glæde, at handels- og investeringsminister Pia Olsen Dyhr som en af sine vigtigste handelspolitiske prioriteter under det danske EU-

formandskab har inkluderet forslaget om sektoraftalen 'Sustainable Energy Trade Agreement' eller 'Seta', en aftale, som er opstået i kølvandet på de nødlidende forhandlinger og udviklet af en bred kreds af tænketanke, politikere og virksomheder.

FOR EFFEKTIVT at kunne bekæmpe klima-

FOR EFFEKTIVT at kunne bekæmpe klima-

krisen er det nemlig af helt afgørende betydning, at de grønne teknologier udbrædes til langt flere lande end tilfældet er i dag. Desværre for-dyde høje toldsatser og krav om lokal produktion af dette.

Seta-forslaget går derfor ud på at lave en aftale om fri udveksling af et mindre antal grønne energiprodukter såsom vindmøller og solpaneler.

Aftalen kan indgås mellem en mindre gruppe lande og gradvis udvides i forhold til både lande og produkter. En sådan aftale ville både skabe en

masse gode grønne job og være et vigtigt bidrag til at bekæmpe klimakrisen gennem udbrædelse af de nye energiteknologier. Den ville samtidig bringe ny dynamik ind i de fastlåste handelsforhandlinger i en tid, hvor den ideelle multilaterale aftale, der dækker samtlige sektorer, simpelthen ikke er mulig at forhandle hjem i tide.

VI MENER derfor, at det danske formandskab skal presse EU og vores internationale samarbejdspartnere til at gå i dialog om denne nye og kreative løsning på et meget vigtigt globalt problem.

Dette behøver ikke at eliminere hverken COP- eller Doha-forhandlingerne – men kan simpelthen være et parallelt spor, der kan hjælpe de store tunge forhandlinger undervejs ved at løse delproblemer i et andet regi og inden for en relativt kort tidsramme.

Man bør måske oven i købet fra dansk side foreslå, at der også nytænkes inden for andre sektorer og udvikles lignende sektoraftaler?

Sektoraftaler har tidligere i den handelspolitiske historie været med til at hjælpe de brede multilaterale aftaler på plads. Det kan ske igen – og det burde være oplagt at starte med det grønne område.

Tre fluer med én ny fast forbindelse

FASTE FORBINDELSER

VIBEKE STORM RASMUSSEN OG JOHANNES HECHT-NIELSEN
REGIONRÅDSFORMAND, REGION HOVEDSTADEN, OG BORGEMESTER, HELSINGØR

I DAG MØDES næsten 150 beslutningstagere fra Danmark og Sverige til konferencen på Christiansborg for at sætte fokus på perspektiverne i en ny fast forbindelse mellem Helsingør og Helsingborg.

For det første er det åbenbart, at en fast forbindelse i den nordlige del af Øresund vil føre til integration og vækst – en udbygning og forlængelse af den udvikling, vi har set mellem København og Malmø i det seneste årti.

Det vil give nye muligheder for vækst og beskæftigelse; også i Nordsjælland.

FOR DET ANDET vil HH-forbindelsen – og de tilhørende forbindelser på land – give et væsentligt bidrag til at mindske den vækstthæmmende og tidsrøvende trængsel på vejene omkring København.

En samlet HH-løsning vil bidrage til at flytte mere gods over på jernbane og bringe mere trafik uden om København. Samtidig vil HH-løsningen også indebære et løft til den kollektive trafik – bl.a. med en ringbane rundt om Øresund.

For det tredje forbedrer en ny fast forbindelse under Øresund Danmarks forbindelser til Skandinavien Europa og resten af verden markant.

HH-forbindelsen og de tilhørende landanlæg vil gøre det muligt at få endnu større gavn af de muligheder, som den kommende Fernerforbindelse vil give. Der er snart ikke til plads til flere godstog på Øresundsbron.

Med HH-forbindelsen vil vi kunne flytte mere gods uden at udlede mere CO₂.

VI VAR BEGGE med i efteråret 2011, da samtlige 29 kommuner i hovedstadsområdet sammen med Region Hovedstaden udsendte et fælles trafikpolitisk oplæg, som sætter en HH-forbindelse højt på listen over infrastrukturinvesteringer, som bør prioriteres. Denne tværpolitiske enighed håber vi snart vil brede sig til det nationale niveau i Danmark.

Den svenske regering er enig med lokale og regionale aktører på begge sider af Øresund om, at den nye faste forbindelse skal have høj prioritet.

Nu håber vi, at også regeringen og politikerne på Christiansborg vil tage hand-sken op og tage initiativ til at få perspektiverne i og behovet for en HH-forbindelse grundigt undersøgt – også fra en dansk vinkel.

KRONIKEN

17. januar 2012

Hensigter med miljøet er falske som vand

KURT MØRCK JENSEN

JENS CHRISTIAN REFSGAARD

RANE BAADSGAARD LANGE

Idealerne fra Rio de Janeiro i 1992 om bæredygtig vandforvaltning har det svært i mødet med den politiske virkelighed, både i Danmark og i udviklingslandene.

Kurt Mørck Jensen er senioranalytiker, Dansk Institut for Internationale Studier, Jens Christian Refsgaard er forskningsprofessor, De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS), Rane Baadsgaard Lange er forskningsassistent, Dansk Institut for Internationale Studier.

I JUNI 2012 SAMLES verden igen i Rio de Janeiro for at gøre status over, hvor langt vi er nået med at skabe bæredygtig udvikling 20 år efter det første miljøtopmøde. En række spørgsmål presser sig på. Hvor langt er vi kommet med at omsætte de smukke hensigtsklæringer til konkrete handlinger?

Er vi blevet bedre til at afveje økonomiske, sociale og miljømæssige hensyn i vores forvaltning af klodens ressourcer? Hvad har vi lært?

Kigger vi på en livsvigtig ressource som vand, så leverede Rio-topmødet i 1992 nye principper for bæredygtig vandforvaltning. Danmark bidrog aktivt til forberedelserne af vandafsnittet i topmødet's 'Agenda 21'.

Den bæredygtige vandforvaltning skulle være holistisk, demokratisk og langsigtet. Den skulle bygge på et videnskabeligt grundlag, hvor også sociale og miljømæssige hensyn spillede en rolle. Motiveret af eksperter, donorer og FN-organisationer har mange lande siden forsøgt at afspejle principperne i deres vandlovgivning.

Men 20 år efter Rio må vi konstatere, at der desværre oftest er langt mellem de fine principper og hverdagens barske realiteter.

Her udkæmpes kampen om vandet på en økonomisk og politisk slagmark, hvor alt fra stater og store virksomheder til indbyggerne i verdens hastigt voksende

slumkvarterer konkurrerer om at få adgang til vandet. Det er ikke kun noget, der foregår i tørkeramte afrikanske stater.

Det aktuelle slagsmål omkring gennemførelsen af EU's vandrammedirektiv viser, at vand også udløser konflikter i vores egen lille andedam.

Der er en yderligere komplicerende fællesnævner. Vandet har en absolut bundlinje. Vandressourcerne og deres økosystemer kan forsvinde. Det blev vi mindet om allerede i 80'erne, da de danske farvande gispede under et omfattende iltsvind.

I resten af verden er udfordringerne ikke mindre. Her kappes udviklingslande i vækst om at udnytte vandet til at brødføde voksende befolkninger og til at tappe vandenergi fra de store floder. Et godt eksempel er Mekongfloden, som Kina, Burma, Thailand, Laos, Vietnam og Cambodja er fælles om at udnytte. Indtil fornylig blev Mekong opfattet som udtømmelig. Men behovet for energi til regionens økonomiske vækst risikerer at forvandle den frit flydende flod til en række opdæmmede søer bag et stort antal vandkraftværker. Samme tendens ses i andre store floder i vækstregioner, eksempelvis Yangtzeffloden i Kina og Amazonas.

Presset på vandressourcerne øges derfor hele tiden, og vi kan allerede øjne bundlinjen i horisonten.

FRA VANDEKSPERTSIDE har vi siden det første Rio-topmøde været optaget af de faglige udfordringer i vores egen verden. Vi har haft en tendens til at pleje vores eget elfenbenstårn.

Vi har vasket hænder, når det politiske kom for tæt på. Vi har sammen med kollegaer verden over markedsført idealmodeller for god vandforvaltning, ikke mindst i udviklingslandene. Vi har hjulpet med at udbygge den viden, som danner grundlaget for fornuftige beslutninger om den gode og rigtige vandforvaltning.

Men vi har også stillet høje krav til udviklingslandene om bedre vandforvaltning ud fra en til tider naiv forestilling om, at et *quick fix* var muligt.

Efter to årtiers arbejde må vi sande, at der ikke findes hurtige løsninger, hverken i Danmark eller i udviklingslandene. I mødet med den politiske virkelighed har vores idealforestillinger om den gode vandforvaltning lidt skibbrud. Set i bakspejlet må vi stille spørgsmålstegn ved, om vi har valgt den rette strategi? Har vi stillet for høje krav til udviklingslandenes vandforvaltning, al den stund vi ikke i Danmark og i Europa har været i stand til at indfri dem?

Tager vi fat i det sidste spørgsmål er en del af forklaringen selvfølgelig, at en række af de væsentligste politiske beslutninger om vandudnyttelsen i EU og Danmark blev truffet på et tidspunkt, hvor

der endnu ikke var nogen synderlig bevidsthed og viden om de miljømæssige bivirkninger. Det var først, da de døde jomfruhummere fra Gilleleje landede på politikernes bord i

1986, at det industrielle landbrugs konsekvenser for vandmiljøet kom på den nationale dagsorden. Siden da har vi formået at flytte os, hvilket de faktiske forbedringer vidner om.

Vandmiljøplanerne har bevirket, at nitratudvaskningen i dag kun er 50 procent af, hvad den var for 25

år siden. Vi er rent faktisk blevet bedre til at forvalte vandressourcerne. Og trods store protester fra landbruget og andre interessenter er der blevet truffet nogle vanskelige politiske beslutninger undervejs.

Denne bevidsthedsændring har også sat spor i det danske bistandsarbejde. I Sydøstasien har Danmark sammen med andre donorlande over en årrække støttet Mekong-kommissionen som en forvaltningsinstitution for den nedre del af Mekongfloden, der løber gennem Thailand, Laos, Cambodja og Vietnam. Kom-

missionens formål er at sikre samarbejdet mellem landene om udnyttelse af Mekongfloden, hvor især opbygning af viden om flodsystemets hydrologi, biodiversitet og lokalsamfund har været vigtig.

Denne viden bruges nu aktivt af både de fire lande, mediernes, græsrodderne og donorerne i det politiske spil omkring de planlagte dæmningsbygninger. Den latinske regerings planer om at bygge en dæmning ved Xayabury på Mekongflodens hovedstrøm i samarbejde med thailandske investorer er således havnet i et gevaldigt stormvejr af kritik fra både nabolande, ngo'er og internationale aktører.

Kritikken udfordrer dæmningsbyggeriets økonomiske rationale med sociale og miljømæssige argumenter.

PROBLEMERNE er dog langt fra løst. I Danmark mangler mange sjællandske vandløb stadig vand om sommeren, og vandmiljøet lider stadig under landbrugs udledning af næringsstoffer. De skader, udviklingen har påført de danske vandressourcer og økosystemer, er tilsyneladende store og vedvarende.

Mekong vil Xayabury-dæmningen få omfattende konsekvenser. Mere end 2.000 mennesker skal flyttes for at skabe plads til vandkraftværkets reservoir.

Dæmningen vil også gribe alvorligt ind i flodens økosystemer, herunder